

La tribuna

De l'onada taronja a la innocentada de la poma

Les declaracions d'un ministre d'Exteriors mai no haurien de ser lleugeres i poc mesurades

JAUME

Bartumeu

En política hi ha qui parla de manera conscient i fonamentada i qui, pel contrari, fa volar coloms contradient-se contínuament.

Malgrat la il·lusió artificial generada per l'onada de la taronja, el govern que es pretenia «dels millors» presenta setmanalment símptomes evidents que es mou en la improvisació i la confusió.

Malgrat la tecnologia, les *tablets* i els *powers-points*, acabem de comprovar que per exercir el govern, el factor humà continua sent determinant. Tant pels coneixements específics que es requereixen com, encara més, per l'actitud responsable i seriosa que s'ha de tenir i mantenir en el Govern.

Precisament per això les intervencions públiques i les declaracions d'un ministre d'Exteriors, atesa la transcendència pública que tenen, dins i fora de les nostres fronteres, mai no haurien de ser lleugeres i poc mesurades.

Al llarg dels darrers quinze dies són molts els responsables institucionals i els agents econòmics, així com també els càrrecs de direcció de l'Administració, que han pogut escoltar les paradoxals afirmacions del ministre **Gilbert Saboya** donant com un fet real, incontrovertible, que l'empresa Apple (la de la poma) –puntera del món de la informàtica i les noves tecnologies de la informació i la comunicació– volia obrir a Andorra una macro-botiga a principis del 2011 però que, al capdavall, havia optat per instal·lar-se a Liechtenstein.

En les presentacions de la proposta d'obertura a la inversió estrangera que el Govern va fer als grups parlamentaris de DA (17 de gener) i del PS (19 de gener) així com en les pre-

En aquest context de ridícul institucional el comunicat tramès pel Govern el dimecres passat és un insult a la intel·ligència

sentacions dutes a terme la setmana següent als col·legis professionals, a l'Associació de la Banca andorrana, la Cambra de Comerç, la Confederació Empresarial Andorrana i l'Empresa Familiar Andorrana, el ministre **Gilbert Saboya** hi va tenir un paper que podem qualificar d'estel·lar.

EN TOTES i cadascuna es va esmerçar a aixecar el nivell de categoria la, per ell, mala gestió socialdemòcrata de la suposada voluntat d'Apple d'instal·lar-se a Andorra.

Dimecres passat, 18 de gener, va reincidir encara, al matí, en la compareixença del Govern a la Comissió d'Economia del Consell General i, a la tarda, en exposar davant els directors i alts càrrecs de l'Administració General, una i altra vegada, el suposat *afer Apple*, amb una generosa i reiterada projecció d'un article que, suposadament, confirmava la seva exposició. Una exposició revestida, amb gran assessor incorporat, d'alta tecnicitat com, no cal dir-ho, corresponia al «govern dels millors».

Uns millors, l'encarnació dels quals ell estava convençut d'encarnar a la perfecció.

De tota evidència les declaracions reiterades sobre aquella prete-

sa instal·lació frustrada, i la seva presentació com un fet exemplar del que «mai més» no hauria de produir-se, suposaven una indissimulada voluntat de culpar el govern socialdemòcrata de no haver atès bé a l'empresa Apple o d'haver menystingut la seva proposta.

El ministre **Gilbert Saboya** –i el cap de Govern que l'acompanyava rieller en totes i cadascuna d'aquestes presentacions– pretenien fonamentar la seva argumentació en una notícia –la que projectaven una i altra vegada en la pantalla durant les seves presentacions– publicada el primer d'abril del 2011 a un blog digital que el lector podrà trobar a l'adreça tuaw.com.

AIXÍ DONCS, primera constatació, el govern de DA –el cap de Govern i el ministre d'Exteriors– assentaven la seva argumentació, i la seva crítica implícita al govern socialdemòcrata, no pas en un intercanvi d'informacions del Govern d'Andorra amb el Govern de Liechtenstein sinó en un blog digital.

En realitat la notícia que el ministre Saboya donava com una veritat revelada era i és, clar i català, una innocentada.

L'article fou publicat el dia primer d'abril. Dia que es fan tradicionalment les innocentades a la premsa francesa (*poisson d'avril*) i, també, a la premsa anglosaxona (*april fool*).

Una simple lectura dels comentaris que surten a peu de l'article d'aquella pàgina web permet confirmar que es tracta d'una innocentada.

També si es fa la recerca del *Tag: april fools* apareix aquest article clarament classificat com a una innocentada.

Si el ministre hagués llegit l'article tal vegada s'hauria adonat que difícilment Apple podia obrir a Liechtenstein una botiga de quatre mil metres quadrats, amb un equip de venedors parlant més de cent idiomes i amb un museu a la tercera planta. Una botiga que es presentava com a més gran que l'*Apple Store* de Londres.

DIMECRES passat el Grup parlamentari socialdemòcrata ja demanava al govern de DA una mica de seriositat i que reservi la lectura d'articles esperpèntics pels dies dels Sant Innocents que a Andorra se celebra el dia 28 de desembre.

En aquest context de ridícul institucional el comunicat tramès pel Govern el dimecres passat al vespre, després que el Grup parlamentari socialdemòcrata l'hagués deixat en evidència, és un insult a la intel·ligència.

Després d'haver emprat la notícia com a pal de paller de la seva argumentació el Govern voldria escapar-se d'estudi amb quatre ratlles dient que «... lamenta haver utilitzat en una de les diapositives de la presentació de l'obertura econòmica una notícia relativa a l'interès d'una multinacional d'obrir una botiga a Andorra i la decisió de fer-ho en un altre país, que s'havia publicat en un mitjà de reputació i que no es va contrastar adequadament».

No, això no és una «dissortada anècdota» com pretén el Govern. Això és la demostració que, com hau-

ria dit l'actor francès **Coluche**, amb ministres com el d'Exteriors, a Andorra no ens calen humoristes.

No és acceptable, per part de qui representa l'Estat andorrà a l'exterior, un comportament que és fruit d'una evident inconsciència. Un capteniment que posa en evidència una dubtosa i ineficient manera de fer.

Amb aquesta esperpèntica actuació el govern d'**Antoni Martí** ha recuperat la desastrosa reputació que, anys enrere, havien aconseguit els governs liberals.

En una situació internacional com la que tenim avui, la frivolitat se sol pagar molt cara.

Quan es té la responsabilitat de dirigir la política exterior d'Andorra no ha de passar pel cap d'una persona sensata fer graciets.

És del tot imperdonable. S'hauria d'haver detectat d'entrada, si no a Exteriors, a Presidència.

Ara és la crisi econòmica la que defineix la realitat. No ens podem permetre el luxe d'afegir a la deprimida realitat innocentades desplaçades, que tradueixen la manca de sentit d'Estat.

Però la gravetat de les circumstàncies econòmiques no podrà impedir que se li exigeixi al govern de DA una carta de navegació. L'ambigüitat i les dificultats exigiran a **Antoni Martí** que triï un itinerari.

De moment, no hi ha res més oposat a una carta de navegació que això: **Saboya** fonamentant l'obertura econòmica en una falsa notícia i **Cinca** retirant un informe de la Duana totalment equivocat en la quantificació dels suposats ingressos que es deriven de l'augment de les taxes sobre el tabac importat.

Hi ha un contrast evident entre la gravetat de la situació i la lleugeresa dels ministres.

Per molt que ho hagin volgut dissimular els que van guanyar, clarament, les eleccions fa ja més de nou mesos no són ni solvents ni verços.

Ni tan sols estan sent valents. ≡ **President del Grup Parlamentari Socialdemòcrata**